

forfaavidt Synet medtager længere Tid, da erlægges det dobbelte Vederlag. Med Hensyn til Kirkeeerens Forpligtelse til at befordre Præsten og Synsmændene da har det sit Forblivende ved de nu gjældende Regler, og skal samme Forpligtelse paahvile ham med Hensyn til Eftersynet.

Ved Oversynet tilkommer der saavel Provsten som Synsmændene Ret til Fribefordring samt hver især 4 Rd. R. M. i Diæter.

Derksom en Kirkeeer vægrer sig ved at erlægge, hvad han har at erlægge for Synet eller Oversynet, da kan Beløbet inddrives ved Udpantning, eller efter Stiftsøvrighedens Bestemmelse og paa dens Foranstaltning ved Sequestration af en passende Deel af Kirkens Indtægter. Ingen Synsmand maa befatte sig med Arbejde for den Kirke eller ved den Præstegaard, som han syner eller i hvis Oversyn han deeltager. Handler han derimod, da har han forbrudt sin Stilling som Synsmand, og kan desuden idømmes en Mulct fra 20 til 100 Rd. Samme Straf kan han ogsaa idømmes, dersom det klarlig godtgjøres, at han paa anden Maade ved Udførelsen af de ham i denne Lov paalagte Pligter grovelig har forseet sig.

§ 35.

Dersom enten Synet eller Kirkeeereren finder, at de ved en Kirkes Istandfattelse eller en Kirkegaards Omlæggelse foresaldende Arbejder ere af en saadan Væbsaffenhed eller af et saadant Omfang, at Bestemmelse bør tages saavel om Nødvendigheden af deres Udførelse som om Maaden, hvorpaa Udførelsen bør skee, af Mænd, der have den dertil fornødne særlige Sagkundskab, da udnævnes af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet 3 Mænd, til istedetfor det sædvanlige Syn at tage Bestemmelse om de Spørgsmaal, der forelægges til deres Afgjørelse. Hvad der saaledes af dette særlige Syn fastsættes, kan ikke indankes for noget Oversyn. Saavel Provsten som de ordinære Synsmænd skulle være tilstede ved det særlige Syn, og skulle derfor betimelig underrettes om dets Afholdelse. Til Medlemmerne af det særlige Syn saavel som til Provsten og de ordinære Synsmænd udredes 4 Rd. R. M. Diæter foruden Erstatning for deres Befor-

dringsudgifter. Disse Udgifter udredes af Kirkeeereren, hvis han har forlangt det særlige Syn afholdt, men i modsat Fald af Kirkefonden. Finder imidlertid Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, at der har været gyltig Grund til Afholdelsen af et særligt Syn, kan det bestemme, at ovennævnte Udgifter afholdes af Kirkefonden, selv om Synet afholdes efter Kirkeeerens Forlangende.

III.

§ 36.

For at sætte en Kirke, der eier sig selv, istand til at opfylde de den efter Danske Lovs 2. 22. 64 paahvilende Forpligtelser, der udvibes til at paahvile alle Kirker, som eie sig selv, og til at gjælde med Hensyn til alle Kirker i Kongeriget, er Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet bemyndiget til at sætte den under Stiftsøvrighedens umiddelbare Bestyrelse, samt at bestemme, at dens Udgifter skulle indskrænkes til, hvad der er fastsat i et af Ministeriet approberet Budget.

§ 37.

Af enhver Kirke svares aarlig til en Kirkefond een Procent af hvad dens Bruttoindtægt aarlig har udgjort i Gjennemsnit i de sidste fem Aar. Efter Udløbet af 5 Aar bestemmes denne Afgift paa samme Maade efter de sidste 5 Aars Indtægter. Alle de i denne Lov omhandlede Mulcter tilfalde Kirkefonden. De saaledes fremkomne Indtægter anvendes overeensstemmende med, hvad af Kirkeeraadet vedtages og af Kongen stadfæstes, til Opførelsen af nye og Udvidelsen af gamle Kirker, og til Hovedforbedringer af saadanne Kirker, der have Betydning som Mindesmærker, samt til at bestribe de Udgifter, der i denne Lov ere den paalagte. Kirkefonden bestyres af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet.

§ 38.

Den Brandhjælp, der i Henhold til Danske Lovs 2—12—4, skal ydes til Opførelsen af Præstegaarde, bortfalder fremtidig og skal Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet i